

01854537

BORAVAK U POTOČARIMA
PREGOVARANJE SA CETNICIMA

POGIBIJE CIVILA

IMENA KOMANDANATA BRIGADA I DR. : 280.- major Mandžić Idriza Ibrahim,
281.- major Tursunović Salke Zulfo; 282.- major Dudić Huseina Ibro;
283. načelnik štaba kapetan Džanović Behaja Hazim; 284.- major Sabić
Velije Veiz, samostalni brdski bataljon Srebrenica Golić Atifa Ejub.

Načelnik opštine se privremeno smjestio u zaseoku Borković i
sa njim je bio paket veze i amaterska radio stanica, sa
poslužiocima.

Komandant 281.br.Tursumović Zulfo, je izvjestio načelnika opštine i VD
komandanta da se linije te brigade uspješno drže, da je 283.br.
napustila položaj na Bučju i da je on to preuzeo, da je u borbama u selu
Bučju poginuo komandir IDV Nalić, po nadimku "Pupo", ali da su četnici
zaustavljeni.

Edugo poslije toga, nakon što se narod evakuisao iz Sučeske, komandant
i dobar dio vojnika iz 281.br. su se povukli u pravcu sela Sušnjari. Tu
je već bio komandant 282.br. Dudić Ibro, a u kući Mustafić Sidika,
nalazili su se komandanti 280.br., 284.br. i načelnik SJB. U tu kuću su
još pristigli načelnik opštine i predsjednik opštine, vršilac dužnosti
komandanta 28.dKov, a tu je bio i načelnik štaba 283.br., predstavnik
brdskog bataljona po nadimku "Kezo", i tu je, u noći između 11. i
12.07.1995.g. donijeta odluka o proboru prema Tuzli.

Po naredjenju VD komandanta vezisti su izašli na jedno brdo i pokušavali
da uspostave vezu sa komandom korpusa, a ostali su nastavili dogovore
oko određivanja način kretanja redoslijeda jedinica, način
obezbjedjenja, izvidjanja i zatelja kolone koja bi išla prema Tuzli.
Naredjeno je da ide svo civilno stanovništvo koje se tu zateklo, s tim
što su samostalno odlučivali da li će ići sa vojskom ili te ići prema
UNPROFOR-u.

Naredjeno je komandantima da postroje jedinice i formiraju kolonu,
To je sve bilo u noći između 11./12.07.1995.g.

Uspostavljena je paket veza sa načelnikom štaba 2. korpusa, kojem je
saopšteno kakva je situacija u Srebrenici i da je Srebrenica faktički
pala, a da jedinice 28.dKov imaju namjeru krenuti prema Tuzli. Načelnik
štaba ih je upozorio kakav rizik preuzimaju na sebe, na što mu je
odgovorenio da nemaju drugog izbora. Tražio je da mu se da pravac
kretanja, te mu je odgovorenio da će se jedinice kretati u
pravcu Bajkovice.

Dana 12.07.1995.g., u hotelu "Fontana" u Bratuncu, kao delegacija
civilnog stanovništva smještenog u kampu UNPROFOR-a u Potočarima, na
razgovore sa Ratkom Mladićem su došli: OSMANOVIĆ CAMILA, NUHANOVIĆ IBRO
i MANDŽIĆ NESIB.

Prilikom formiranja kolone i kretanja nije utvrđivano brojno stanje
kolone koja je krenula to veče, ali po nekim procjenama u koloni je bilo
između 10.000 i 15.000 ljudi, među kojima je bilo oko 6.000 naoružanih
boraca, ne računajući borce iz Župe. U koloni nije bilo puno žena i
djeca. Moguće da je bilo desetak žena. Prilikom kretanja kolone,
komandanti su dobili instrukcije, a među tim instrukcijama je, navodno,
bilo i to da se mrtvi borci ostavljaju, a da se ranjenici moraju nositi.

Po formaciji, na čelu kolone je bila 284.br., jer je najbolje poznavala
teren, a iza nje je išla 280.br., u čijem sastavu je išao i VD
komandant, dok je na začelju bio brdski bataljon